

recordat. Qui enim habet eum in iudicia
 dedomo vna corporali p[er] vnu colligit
 et t[er]t[er] eicit Qui etiã habet coputare d[omi]n[u]m
 de expensis p[er]ig p[er]gigitur Sic et volens
 cõfiteri h[ab]et colligere et p[ro]gigitare Ita
 s[un]t motiua vnde post confessio[n]es talia
 oriunt[ur]. Nota h[ic] duas g[ra]t[is]iões d[omi]ni
 g[ra]t[is]itate p[er] p[ri]ma g[ra]t[is]iõ. Omne peccã
 tem mortaliter iuste p[er] deo amichilari
 p[er] p[ri]m[us] q[ui]libet peccã mortaliter e[st] i[st]e g[ra]t[is]iõ
 deo g[ra]t[is] meret[ur] p[er]uaxi o[mn]i b[en]eficio adeo sibi
 g[ra]t[is] dato q[ui] omne b[en]eficiu[m] sibi g[ra]t[is]iõ
 datu[m] p[er] deo iuste ab ip[s]o subtrahere p[er]
 sua i[n]g[ra]titudinẽ s[ed] eiq[ue] essentia est
 b[en]eficiu[m] sibi g[ra]t[is]iõ datu[m] q[ui] recipit esse
 adeo sine merito p[re]cedente t[em]p[or]e ul[tra] natã
 g[ra]t[is]iõ aq[ui]libet peccãtem mortalit[er] p[er] deo
 iuste p[ro]p[ter] sua i[n]g[ra]titudinẽ suã esse
 subtrahere sed subtrahere ab alio s[un]t
 ee e[st] ip[s]um amichilari g[ra]t[is]iõ. S[ed] g[ra]t[is]iõ q[ui] am
 chilari nõ est pena sufficiens p[ro] mortali
 p[er] p[er]missu[m] ubi dicit nullaten[us] hoc
 admittit. Facit ut p[er] tanta[m] culpã p[er] pena
 recipere esse quod erat an[te] o[mn]i culpã.
Querit philosophi et m[ag]i
 qui quenerunt ut mortem desideret
 et ut onderet quid eet mors quorum
 dicta theologo declarat ad h[oc]m[od]u[m] deo cor[por]is
 v[er]u[m] dicit. Mors est horribilis ac
 tera separacio et destructio ligam[en]tis
 et affectio[n]is cu[m] quo ligam[en]te a[n]i[m]a et
 corp[or]is fuerit v[er]ita. Illud est declarãdu[m]
 h[ic] a[n]i[m]a desideriu[m] ad corp[or]is ita maxima
 ut apl[us] dicit q[ui] diu a[n]i[m]a manet tum
 corpore tunc est ligata captiuata in
 t[er]restrata in opilio posita et asuo fotali
 p[ri]ncipio aquo ortu[m] stumpsit alienata
 quãdiu sum[us] i[n] corpore peregrinam[us] adno
 et in istis non obstantib[us] q[ui] a[n]i[m]a derelicta
 sue nat[ur]e t[er]re ep[er]nalis i[n]clinaat[ur] desiderio
 se appetit m[er]ere cu[m] corpore et nu[m]q[ui]d
 ab illo separari hoc apparet q[ui] om[n]i homo
 p[er] i[n]firm[us] multas raxias et d[omi]n[us] s[un]t
 deducit q[ui] ad corp[or]is et se stat i[n] dolore
 et turbate adhuc a[n]i[m]a mag[is] vult tolera
 re et sustine[re] q[ui] separari a corpore ita q[ui]
 nulla i[n]firm[us] seu passio corp[or]is i[n] hac
 vita dissoluit illud desideriu[m] a[n]i[m]e ad corp[or]is
 Tunc e[st] vna q[ui] equo e[st] a[n]i[m]a adeo tamqua[m]
 asuo p[ri]ncipio in quo solu[m] p[er]fecte detaxi
 et nat[ur]e fect i[n] id t[em]p[or]e i[n]p[er]ia origine
 et desideriu[m] ad corp[or]is fect i[n] o[mn]i t[er]re
 ip[s]alia et fluxibilia. Cu[m] g[ra]t[is]iõ illa duo sint
 v[er]ita quoru[m] vnu fect p[er] se v[er]t anima

quomodo p[er] h[ic] tanta i[n]clinaat[ur] ad
 corp[or]is quanta h[ic] ad sui p[ri]ncipiu[m] cu[m]
 t[er]re p[er] impediri p[er]gaudiu[m] et cõsolaco[n]em
 mundi p[er]pita et multa alia mala s[un]t
 apparet i[n] mult[is] ho[m]ib[us] qui non appetit
 regnu[m] celoru[m] s[ed] se vellent acceptare
 h[ic] i[n]fexia hui[us] vite quo ad usq[ue] illu[m]
 desideriu[m] dissolueret. Desideriu[m] autem
 nat[ur]ale q[ui] h[ic] a[n]i[m]a ad corp[or]is n[on] p[er]t[inet] dissolui
 est q[ui]ntu[m] magnã mala a[n]i[m]a i[n] hac
 vita a corpore recipiat. Corp[or]is enim
 p[er] sua desideria q[ui] cõplent maculat a[n]i[m]a
 de corpore a[n]i[m]e tollit p[er] uat ipsã v[er]ta
 vita qua dat g[ra]t[is]iõ nuda g[ra]t[is]iõ i[n] solo
 ee nature et sup[er] o[mn]ia illa desideriu[m] nat[ur]ale
 a[n]i[m]e ad corp[or]is non dissoluit. Ecce q[ui] modo
 b[en]edixit q[ui] illud v[er]mali est desiderabile.
 Sed tu quexis vnde est hoc q[ui] solu[m] illi
 v[er]mali est t[em]p[or]e amaxitudinis. Duo
 q[ui] p[ro]p[ter] illa q[ui] a[n]i[m]a adhuc i[n] corpore con
 stituta t[er]re s[un]t comuni nescit v[er]t[ur]e odio
 ul[tra] amore digna sit q[ui] o[mn]i i[n] futureu[m] re
 seuat i[n] creta de dei amore. id e[st] a[n]i[m]a
 axitudine nõ nisi q[ui] oportet r[ati]o[n]e. P[er]
 causa e[st] equo a[n]i[m]a ut g[ra]t[is]iõ ip[s]a adeo
 esse iudicanda. Sed i[n]p[er]u[m] sui r[ati]o[n]e
 mueta fuit q[ui] i[n] quod i[n]tuo libro hoc
 e[st] i[n]t[er]u[m] g[ra]t[is]iõ muentu[m] fuerit iudicaber[is]
 nõ i[n] vita tua p[er]t[er]ta q[ui] multi male
 viuunt qui t[er]re finaliter quertit[ur] et multi
 b[en]i qui t[er]re postea cadit. Equo g[ra]t[is]iõ nescit
 quale iudiciu[m] fiat de[n]i[que] ideo t[em]et et
 abhorret ep[er]ice corp[or]is. P[er] causa est q[ui]
 a[n]i[m]a nescit q[ui] a corpore recedit quis sit
 suu[m] ductor quis defensor quale habeat
 comit[er]e qua[m] via vadat vbi p[ri]mo h[ic] p[er]
 a[n]i[m]a recipiat cu[m] g[ra]t[is]iõ illa sibi sint ignota
 t[em]et. P[er] causa est q[ui] a[n]i[m]a q[ui] diu est cum
 corpore stat libera a passionib[us] illis que
 i[n]fexit a[n]i[m]a i[n] p[er]gatorio et i[n] i[n]fexno
 g[ra]t[is]iõ nõ libenter egredit[ur]. Iste s[un]t cause q[ui]
 i[n] morte est tam stictu[m] luctamen. Tu
 die t[er]re multi libenter moriunt[ur] sic legig
 de paulo. Duo q[ui] hoc nõ s[un]t nat[ur]ale s[ed] p[er] g[ra]t[is]iõ
 sup[er]abundantem q[ui] v[er]it[ur] naz q[ui] secus
 devita etna. S[ed] q[ui] r[ati]o[n]e p[er] h[ic] ad hoc p[er]
 uenire ut mortẽ desideret. on do t[em]p[or]e q[ui]
 si solu[m] i[n] ho[m]ie g[ra]t[is]iõ a[n]i[m]e nat[ur]ale tunc
 nu[m]q[ui]d fuit h[ic] i[n] hac vita ita p[er]fectu[m] qui
 p[er] se stando i[n] nat[ur]ali i[n]clinaat[ur] desideret
 mori. Iste est q[ui] mors e[st] vltimu[m] i[n] i[n]fexno.
 Sed deo qui i[n]fexno morib[us] p[er]ez rogauit
 dices p[er] si possibile e[st] t[em]p[or]e ame calis
 iste qui t[er]re fuit p[er]fectiss[us]. Si aut[em] resp[er]it
 sup[er]abundante g[ra]t[is]iõ q[ui] v[er]it[ur] naz ita q[ui]
 exp[er]it abundanti g[ra]t[is]iõ exp[er]ta dulcedine